

Hvis den måtte træde i kraft! Det vil sige, at der faktisk er taget højde for, at man kan være i den situation, at den *ikke* træder i kraft. Hvis den ikke træder i kraft, så er Rumænien og Bulgarien naturligvis ikke forpligtet til at efterleve en traktat, der ikke er trådt i kraft. Og er de blevet medlemmer, før man har afsluttet hele forløbet omkring traktaten, så har de selvfølgelig også, ligesom alle andre lande, mulighed for at sige, at de ikke vil ratificere den.

Kl. 10.40

Det har Danmark, det har Frankrig, det har Holland, og det har Bulgarien og Rumænien selvfølgelig også, hvis traktaten ikke måtte være trådt i kraft på det tidspunkt, de bliver medlemmer. Det er derfor, der står, at de skal acceptere den, hvis den er trådt i kraft. Det ville være højt absurd, hvis de meldte sig ind i en forening og så underkendte foreningens grundlag. Det kan man jo ikke have.

Så lige til sidst til hr. Frank Aaen, som brugte indlægget – når nu man går ind for Rumænien og Bulgarien – til lige at komme med lidt kritik af EU: Jeg vil godt gøre opmærksom på, at vi selvfølgelig er uenige i visse ting, der bliver vedtaget i EU – det er jo en demokratisk forsamling, og man kan ikke være enig om alt.

Men de fleste miljøvedtagelser i EU har klart forbedret miljøforholdene – også i Danmark. Og hvad angår Hongkongmødet, synes jeg igen, det var meget manipulerende. Den eneste vedtagelse, der i virkeligheden kom igennem i Hongkong, var at eksportstøtten på landbrugsvarer skulle udfases – alle former for eksportstøtte: Så det er både den canadiske, amerikanske, australske og europæiske, der skal udfases i 2013. Det var vedtagelsen. Det andet er stadig væk under forhandling.

Så jeg takker her for den positive modtagelse, der har været, og vil naturligvis holde mig tæt i samarbejde med udvalget om det videre forløb, også omkring Kommissionens meddelelse.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det er sådan set ikke et spørgsmål, det er mere for at få det gjort helt klart, at sådan som det ligger lige nu, så kan Dansk Folkeparti ikke støtte regeringens forslag om optagelse af Bulgarien og Rumænien i EU. Det kan vi ikke, fordi vi tvivler stærkt på, at det kan lade sig gøre inden for den tidsramme, der er lagt, at de vil have bekæmpet korruptionen i et sådant omfang, at vi mener, det kan være ansvarligt.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det beklager jeg da, men jeg har noteret mig her fra hr. Martin Henriksens tale, at hr. Martin Henriksen sagde, at Dansk Folkeparti ikke principielt var imod, men ønskede en udskydelse til 2008 på grund af korruption. Det tolker jeg så på den måde – for der er jo ingen af os, der ønsker at velsigne korruption – at har man fået styr på korruptionen, og mener Kommissionen, at de rigtige tiltag er taget, så vil Dansk Folkeparti været indstillet på at optage dem i 2008. Sådan fortolker jeg den første tale, men jeg beklager, hvis det er forkert.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Men det er jo sådan set mere, fordi vi måske ikke har den samme tiltro til EU-Kommissionen, som andre har, og derfor er vi ikke sikre på, at EU-Kommissionen vil nå frem til den samme konklusion, som Dansk Folkeparti og andre forhåbentlig fornuftige mennesker vil nå frem til, nemlig at de ikke vil være egnede til at blive optaget i EU den 1. november 2007. Derfor er vi ikke sikre på, at det vil blive udskudt, og derfor kan vi som udgangspunkt ikke støtte regeringens forslag.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Men jeg konstaterer stadig væk, at ordvalget ikke principielt var imod. Godt.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for det imødekommende svar omkring arbejdet her i Folketinget. Jeg beklager min misforståelse med hensyn til tidspunktet for Kommissionens afgivelse af rapport. Jeg troede, det var i april, nu viser det sig, at det er i maj, men vi kan med et godt samarbejde her i Folketinget – der har vi regler, der gør det muligt – få vedtaget det inden Folketingets sommerferie.

Jeg synes også, det er et godt teknisk udarbejdet forslag. Men det undrer mig alligevel, når man har et forslag på 44 sider, at man så ikke bare kortfattet finder plads til at referere de mange kritiske punkter, som Kommissionen har i deres monitorering af de to landes opfyldelse af deres forpligtelser.

Vi er positive. Men jeg synes ikke, man gør reformprocessen i de lande en tjeneste ved at for-